

บทที่ 5

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษา ผลของการใช้การเรียนแบบร่วมมือ ที่มีต่อความสามารถ ด้านการพูดภาษาอังกฤษและความพึงพอใจในการเรียนแบบร่วมมือของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งมีขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย ดังต่อไปนี้

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนกับหลังเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยการใช้การเรียนแบบร่วมมือ
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจในการเรียนแบบร่วมมือ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6

สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยการใช้การเรียน แบบร่วมมือ มีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็น นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพิณพลราษฎร์ ตั้งตรงจิตร 12 สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาพิษณุโลก เขต 2 อำเภอวังทอง ซึ่งเป็นโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษามีนักเรียน จำนวน 5 ห้องเรียน รวมนักเรียนทั้งสิ้น 198 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียน พิณพลราษฎร์ตั้งตรงจิตร 12 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก เขต 2 ภาคเรียน ที่ 2 ปีการศึกษา 2549 จำนวนนักเรียน 37 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster random sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นเกณฑ์ในการจำแนก สุ่มห้องเรียนที่เป็นกลุ่มทดลอง จำนวน 1 ห้องเรียน จาก 5 ห้องเรียน โดยการจับฉลาก

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้มีดังนี้

1. แผนการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ
2. แบบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ
3. แบบสอบถามความพึงพอใจในการเรียนรู้แบบร่วมมือ

การดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

1) จัดกลุ่มผู้เรียนเป็นกลุ่มย่อย 9 กลุ่มให้แต่ละกลุ่มมีผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกัน โดยใน 1 กลุ่มย่อย มีนักเรียน 4 คน ประกอบด้วย นักเรียนที่มีระดับความสามารถดี - ดีมาก 1 คน นักเรียนที่มีระดับความสามารถปานกลาง 2 คน และนักเรียนที่มีระดับความสามารถต่ำ 1 คน

2) ทดสอบความสามารถในด้านการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียน ก่อนเรียน (Pretest) เพื่อเก็บผลการทดสอบไปใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ให้นักเรียนแนะนำตนเองก่อน โดยให้พูดเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว บอกชื่อ นามสกุล ที่อยู่ สิ่งที่ชอบหรือไม่ชอบ แล้วครูสัมภาษณ์ โดยให้นักเรียนตอบคำถามของครู จำนวน 5 คำถาม แล้วจึงให้นักเรียนจับฉลากบทบาทหรือสถานการณ์ที่กำหนดให้ เพื่อถาม - ตอบกันตามบทบาทหรือสถานการณ์ที่จับฉลากได้แล้ว เปลี่ยนกันเป็นผู้ถามและตอบ

3) ดำเนินการทดลองสอนโดยในช่วงแรกของทดลอง จะมีการแนะนำการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อให้นักเรียนเข้าใจ ว่าเป็นการเรียนรู้เป็นกลุ่มโดยครูจะจัดกลุ่มให้นักเรียนกลุ่มละ 4 คน ในแต่ละกลุ่มจะคละนักเรียน ดังนี้ เป็นนักเรียนที่มีพื้นฐานทางภาษาอยู่ในระดับดี - ดีมาก 1 คน นักเรียนที่มีพื้นฐานทางภาษาอยู่ในระดับปานกลาง 2 คน และนักเรียนที่มีพื้นฐานทางภาษาต่ำ 1 คน ครูแนะนำบทบาทหน้าที่และวิธีการเรียนรู้ร่วมกันเพื่อให้นักเรียนได้ตระหนักว่างานที่จะประสบความสำเร็จได้นั้น ทุกคนต้องช่วยเหลือกัน ผลงานหรือการพูดอธิบายสนทนา ตอบคำถามหรือนำเสนองานของนักเรียนแต่ละคนเป็นผลงานของกลุ่มดังนั้นสมาชิกในกลุ่มทุกคนต้องส่งเสริม สนับสนุนกันและกัน โดยการอธิบายความรู้ ฝึกพูด อ่านออกเสียง ประโยคและคำศัพท์ให้เพื่อนและสมาชิกในกลุ่มจะต้องมีการยอมรับซึ่งกันและกัน ในแต่ละชั่วโมงหลังจากที่นักเรียนฝึกพูดภาษาอังกฤษกันภายในกลุ่มแล้วจะมีการนำเสนอผลงานหรือการแข่งขันเกมการพูดภาษาอังกฤษกับเพื่อนกลุ่มอื่น นักเรียนทุกคนในกลุ่มจะมีโอกาสออกมาแข่งขันได้เท่ากัน เพราะครูจะใช้วิธีการจับฉลาก จะมีการให้คะแนนโบนัสแก่กลุ่มที่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้ดีตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในแบบสังเกตการพูด โดยครูนำคะแนน ที่ได้มาเฉลี่ยให้นักเรียนทุกคนในกลุ่มจะได้เท่ากัน

4) ดำเนินการทดลองใช้เวลาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 โดยใช้เวลาทดลอง 19 แผนจัดการเรียนรู้ จำนวนเวลา 38 ชั่วโมง ทดสอบก่อนและหลังเรียน 4 ชั่วโมง รวม 42 ชั่วโมง โดยมีกำหนดการสอน ดังตาราง 12

5) หลังการทดลองผู้วิจัยดำเนินการทดสอบ (Posttest) โดยใช้แบบทดสอบชุดเดียวกับที่ใช้ทดสอบก่อนเรียน และให้นักเรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจในการเรียนแบบร่วมมือ

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากผลการใช้แผนการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ไปวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติ โดยดำเนินการ ดังนี้

1) เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดก่อนและหลังเรียน โดยใช้สถิติในการทดสอบสมมติฐาน t - test for Dependent Sample

2) วิเคราะห์ความพึงพอใจ ในการเรียนแบบร่วมมือ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยนำคะแนนที่ได้จาก การทำแบบสอบถามความพึงพอใจในการเรียนแบบร่วมมือ มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผล

1) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยการใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือมีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2) ความพึงพอใจในการเรียนแบบร่วมมือของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.18

อภิปรายผล

ผลของการวิจัย พบว่า นักเรียนที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยการใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือมีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้วิจัยพบว่า นักเรียนมีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงขึ้นทั้งนี้เป็นเพราะ นักเรียนมีความพึงพอใจในบรรยากาศการเรียนแบบร่วมมือ มีความสนใจการทำกิจกรรมกลุ่ม เนื่องจากนักเรียนได้ฟังพาท้ายซึ่งกันและกัน เมื่อครูให้ปฏิบัติกิจกรรมฝึกพูดภาษาอังกฤษในกลุ่มร่วมกัน นักเรียนมีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ เพราะถ้านักเรียนไม่สามารถอ่านคำศัพท์หรือประโยคได้ เพื่อนในกลุ่มก็จะช่วยเหลือ การใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือนี้ทำให้นักเรียนที่เรียนอ่อนมีความรู้สึกอบอุ่นใจในการเรียนรู้ เนื่องจากเพื่อนสมาชิกจะคอยช่วยเหลือด้วยความเต็มใจและเมื่อปฏิบัติกิจกรรมได้เหมือนเพื่อน ก็จะเกิด

กำลังใจในการเรียนมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กุลเชษฐ์ สุทธิดี (2544) ที่พบว่า หลังจาก ได้รับการเรียนรู้แบบร่วมมือ นักเรียนพัฒนาทักษะการพูดและมีการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ดีขึ้น และสอดคล้องกับความเห็นของ เอรেনส์ (Arends, 1988 : 405) ที่กล่าวว่า การเรียนเป็นกลุ่ม นักเรียนที่เรียนเก่งจะช่วยนักเรียนที่อ่อนกว่า เป็นผลให้นักเรียนที่เรียนอ่อนมีกำลังใจที่จะเรียนมากขึ้น เพราะบางครั้งจะกลัวหรืออายที่จะพูดหรือถามปัญหาในสิ่งที่ตนไม่เข้าใจจากครู ส่วนนักเรียนที่เรียนเก่งจะพยายามเรียนให้มากขึ้นเพื่อช่วยเหลือเพื่อนในกลุ่มให้สามารถปฏิบัติกิจกรรมได้เพื่อกลุ่มจะได้รับคะแนนโบนัสมากขึ้นเมื่อสมาชิกในกลุ่มทุกคนสามารถปฏิบัติกิจกรรมได้ การสอนตามรูปแบบนี้นักเรียนที่เรียนเก่งจะช่วยเหลือนักเรียนที่เรียนอ่อน ซึ่งก่อให้เกิดผลดีเนื่องจากว่านักเรียนในวัยเดียวกันย่อมจะมีการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้เข้าใจง่ายกว่าภาษาของครูผู้สอน และสอดคล้องกับมอร์แกน (Morgan, 1987 : 3043 - A) ที่ให้ความเห็นว่า นักเรียนที่เรียนในห้องเรียนที่มีการจัดการเรียนการสอนโดยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ จะมีทัศนคติในทางบวกต่อวิชาที่เรียนมากกว่านักเรียนที่เรียนในห้องเรียนที่ใช้วิธีการเรียนแบบปกติมากกว่า 30 % และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า แต่พฤติกรรม การรับรู้การรวมกลุ่มทางสังคมไม่แตกต่างกัน

นอกจากนี้ยังพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียนแบบร่วมมืออยู่ในระดับ มาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนทุกคนได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมกลุ่มให้มากที่สุดโดยมีคะแนนโบนัสเป็นรางวัล ซึ่งผู้วิจัยได้มีการตกลงกับนักเรียนในช่วงปฐมนิเทศว่าขอให้พยายามช่วยเหลือกันและกันในการทำกิจกรรมกลุ่ม และจะเตือนทุกชั่วโมงที่มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภายใต้หลักการที่ว่าทุกคนทำเพื่อเป้าหมายเดียวกันของกลุ่ม ผลงานของแต่ละคนมีความสำคัญต่อกลุ่ม กลุ่มจะสำเร็จหรือล้มเหลวขึ้นอยู่กับทุกคนในกลุ่มนักเรียนจึงมีพัฒนาการในการปรับตัวเข้าหากัน การสังเกตพฤติกรรมในครั้งแรกยังไม่มีการปฏิบัติที่ดีต่อกัน ยังไม่ค่อยได้ช่วยเหลือกัน เพราะนักเรียนยังชินกับการทำงานคนเดียว นักเรียนที่เก่งก็มักจะนั่งดูเพื่อนเฉยๆ ยังแสดงออกว่าไม่มีความพึงพอใจในสมาชิกที่เรียนอ่อนของกลุ่ม ครูจำเป็นต้องย้ำบอกให้นักเรียนที่เรียนเก่งช่วยเหลือเพื่อนที่เรียนอ่อนและให้แต่ละกลุ่มกำหนดบทบาทของแต่ละคนให้ชัดเจน คอยเตือนให้เพื่อนทำงานเสร็จทันเวลา แล้วให้ทุกคนเปลี่ยนบทบาทหน้าที่กันในช่วงต่อไป โดยไม่ให้ทำหน้าที่เดิมอีก เพื่อจะได้เป็นการป้องกันการเล็งงานของสมาชิกในกลุ่มและเพื่อเป็นการป้องกันพฤติกรรมการแสดงอำนาจของนักเรียนที่เรียนเก่ง ซึ่งในระยะแรกครูมีบทบาทสำคัญมากในการกระตุ้นเตือนนักเรียนเกี่ยวกับข้อควรปฏิบัติในการเรียนแบบร่วมมือแต่ต่อมานักเรียนมีพัฒนาการในการปรับพฤติกรรมไปในทางที่ดี พฤติกรรมที่อาจก่อให้เกิดความขัดแย้งก็ลดลง เหล่านี้ทำให้เห็นว่าวิธีการเรียนแบบร่วมมือ เป็นวิธีที่ช่วยส่งเสริมทักษะทางสังคมได้และจำเป็นต้องใช้ในการทำงานร่วมกับผู้อื่นและเพิ่มความรับผิดชอบในการเรียนรู้อีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ของ เกศินี วัชรเสถียร (2541) ที่ศึกษา พบว่า การสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ ผสมผสานกับการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง

สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ สูงกว่าเกณฑ์การรอบรู้ที่กำหนดไว้ และการสอนแบบร่วมมือช่วยส่งเสริมสัมพันธภาพทางสังคมระหว่างเพื่อนร่วมชั้นเรียน ทำให้นักเรียนมีพฤติกรรม การร่วมมือและพฤติกรรมการทำงานกลุ่มสูงขึ้น เมื่อจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยนำประโยคและคำศัพท์ที่ต้องใช้ในชีวิตประจำวันมาให้นักเรียนได้ฝึกพูดและเรียนรู้ร่วมกัน ยิ่งจะทำให้ให้นักเรียนมีความเข้าใจ ความหมายและสามารถพัฒนาทักษะ การพูดภาษาอังกฤษได้อย่างดียิ่งขึ้น ซึ่งการจัดกิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือ ทำให้นักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียน เพราะนักเรียนได้ช่วยเหลือกัน และกันในการทำกิจกรรมกลุ่ม ทำให้เกิดความสนใจในการฝึกพูดภาษาอังกฤษในกลุ่มร่วมกัน ทำให้นักเรียนมีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ และทำให้เกิดบรรยากาศที่ดีในการเรียน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

การเรียนแบบร่วมมือ เป็นวิธีที่ให้ผู้เรียนทำงานด้วยกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ เพื่อให้เกิดผลการเรียนรู้ทั้งทางด้านความรู้และทางด้านจิตใจ ช่วยให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าในความแตกต่างระหว่างบุคคลของเพื่อน ๆ เคารพความคิดเห็นและความสามารถของผู้อื่นที่แตกต่างจากตน ตลอดจนรู้จักช่วยเหลือและสนับสนุนเพื่อน ๆ ดังนั้นผู้สอนจึงต้องสร้างความเข้าใจกับผู้เรียนเกี่ยวกับวิธีการเรียนแบบร่วมมือและจัดเตรียมเนื้อหา กิจกรรมให้สอดคล้องกับวิธีการเรียนแบบร่วมมือ

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

จากการวิจัยครั้งนี้พบว่า ผู้เรียนมีความร่วมมือกันในการเรียนและสนใจที่จะฝึกปฏิบัติกิจกรรมการพูดและการทำกิจกรรมต่างๆร่วมกันกับกลุ่ม เพราะผู้เรียนมีเป้าหมายเดียวกัน ได้คะแนนโบนัสเท่ากัน ดังนั้นจึงต้องช่วยกันฝึกพูด ช่วยเพื่อนให้พูดหรือทำกิจกรรมได้ เช่นเดียวกัน ทำให้ผู้ที่เรียนเก่งมีความภูมิใจที่ได้ช่วยเหลือเพื่อนที่เรียนอ่อนให้ประสบความสำเร็จและช่วยให้นักเรียนที่เรียนอ่อนสามารถเรียนรู้ได้เช่นกัน ดังนั้นจึงควรมีการนำการเรียนแบบร่วมมือ ไปดำเนินการวิจัยในทักษะการฟัง การอ่านและการเขียนอีกในครั้งต่อไป